

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Csp/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205887
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1318205887.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX v konaní o zaplatenie 365,52 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenom súdu dňa 27.09.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 365,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.12.2015 do zaplatenia. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.05.2015 jeho právny predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 325,46 eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorého kúpna cena bola 464,95 eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu 139,49 eur a na zvyšok kúpnej ceny mu bola poskytnutá pôžička. Žalovaný mal pôžičku splatiť v pravidelných 36. mesačných splátkach po 12,91 eur, až do celkovej sumy pôžičky 464,76 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil žiadnu splátku. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 28.09.2015 vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže žalovaný dlžné splátky neuhradil ani v dodatočnej lehote, právny predchodca žalobcu dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom žalovaného upozornil listom zo dňa 29.11.2015. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje 365,52 eur, t.j. istina (bez akontácie) vo výške 365,52 eur.

2. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil: prehľad splátok a úhrad, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2015, Zmluvu o pôžičke zo dňa 10.05.2015 č. XXXXXXXXX, Všeobecné obchodné podmienky, predžalobnú upomienku zo dňa 28.09.2015, Prehľad splátok.

3. Uznesením č.k. 19Csp/67/2018 - 63 zo dňa 21.03.2019 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpi do konania nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtina 48.

4. Súd následne žalovaného uznesením č.k. 19C/67/2018-44 zo dňa 03.01.2019 podľa ust. 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia uznesenia k žalobe písomne vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

5. Súdu sa nepodarilo uznesenie a žalobu s prílohami doručiť žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, a to i napriek vykonanému šetreniu ohľadne zistenia skutočného pobytu žalovaného. Súd v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a žalobu považoval po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

6. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade bolo predmetom sporu zaplatenie sumy 365,52 eur s príslušenstvom, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.10.2019 o 13,40 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 16.09.2019. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

9. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednanom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a žalovaný uzavreli dňa 10.05.2015 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 325,46 eur na kúpu spotrebného tovaru - nábytku, ktorého kúpna cena bola 464,95 eur. Akontácia je uvedená vo výške 139,49 eur. Pôžička bola poskytnutá za nasledovných podmienok: počet splátok 36, splátky splatné 20. deň v mesiaci, splátka 12,91 eur, ročná úroková sadzba 27,85%, priemerná RPMN 34,42%, konečná splatnosť 05/2018. Prvá splátka bola splatná 20.06.2015. Žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami k zmluve o pôžičke, ktoré sú prílohou č. 1 a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

13. Podľa čl. 9.2 Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 55,51 eur. Ak do 05.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Doručenie upomienky žalovanému žalobca súdu nepredložil.

15. Listom zo dňa 29.11.2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko dlžné splátky neuhradil v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke, stal sa jeho dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje 370,93,eur z toho istina 365,52 eur.

16. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l.10) súd zistil, že žalovaný uhradil 139,49 eur. V poradí 1. splátku splatnú dňa 20.06.2015 až doposiaľ už neuhradil. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.11.2015.

17. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (ods. 1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (ods. 2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 4).

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v platnom znení, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 10.05.2015 uzatvorená Zmluva o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky na kúpu spotrebného tovaru a tento sa ich zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Medzi stranami nebolo sporné, že v danom prípade išlo o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných zákonných ustanovení, keď právny predchodca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie veriteľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, pričom v konaní nebolo preukázané, že by zmluvu uzatváral za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Keďže sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bol povinný z dôvodu aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka prihliadať z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku, a to aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania súd aplikoval vo vzťahu k uplatnenému nároku trojročnú premlčaciu dobu (§ 101 Občianskeho zákonníka).

27. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté splnenie dlhu v splátkach. Žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal už počiatku, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru (vyhlásil okamžitú splatnosť), k čomu bol podľa zmluvy oprávnený. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Takáto dohoda (možnosť veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky) je obsiahnutá v čl. 9.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V prípade zosplatnenia celého dlhu, podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ust. § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa

k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. Ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa totiž nijako nenovelizovalo ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada (ktorá zosplatenie vyvolala), nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

28. V danej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné (zročné) do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil už prvú splátku splatnú dňa 20.06.2015 a ani nasledujúce už neuhradil. Skutočnosť, že žalovaný neuhradil splátku splatnú dňa 20.06.2015 ale ani splatnú 20.07.2015 vyplýva aj z predžalobnej upomienky zo dňa 28.09.2015. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.11.2015. Ako súd už vyššie uviedol, v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka len v prípade dodržania postupu ustanoveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda len v prípade ak je spotrebiteľ v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace a súčasne bol veriteľom upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V danom prípade ku dňu zosplatenia (19.11.2015) bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20.06.2015 viac ako 3 mesiace a súčasne v predžalobnej upomienke zo dňa 28.09.2015 bol upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti (t.j. v lehote nie kratšej ako 15 dní). Zároveň pokiaľ k zosplateniu došlo dňa 19.11.2015 právny predchodca žalobcu využil svoje právo úver zosplatiť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do splatnosti splátky splatnej dňa 20.07.2015 (vzhľadom na ust. § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka per analogiam). Súd tak konštatuje, že v danom prípade zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (zosplatenie) zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené.

29. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v danej veci išlo o splátku splatnú 20.06.2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného, a teda trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20.06.2018. Keďže žaloba bola na súd doručená dňa 27.09.2018 (č.l. 1 spisu), súd konštatuje, že žalobca uplatnil svoj nárok po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Nakoľko nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, premlčanie istiny k 20.06.2018 malo za následok aj premlčacie nároku na úroky z omeškania.

30. Vzhľadom na prijatý záver o premlčaní uplatneného nároku súd žalobu žalobcu zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade, vzhľadom k tomu, že súd konania sčasti zastavil, pričom zastavenie konania nezavinil žalovaný a žalobu zamietol, patril by nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech. Vzhľadom však k tomu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne trovy mu v konaní ani nevznikli, súd mu tento nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach /§ 127 ods. 1 CSP/ podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§363 CSP/. Odvolanie možno odôvodniť len tým /§365 ods. 1CSP/, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.